

10 september 2010, Ven2-4Cancer

Een kort verslag van mijn verrichtingen op de MonVentoux

6:10 uur s'morgens; Eindelijk, we mogen van start. Nu maar hopen dat alle trainings activiteiten genoeg zijn geweest om deze 'reus' te beklimmen. We starten in het donker, erg sfeervol. Mensen aan de kant om ons aan te moedigen. Overmoedig fiets ik mee in de colonne; veel te hard, maar het gaat lekker.

6:30 uur; Shit! Het gaat harder dan goed voor mij is, maar het is zo moeilijk om de snelheidsmeter af te lezen in het donker. Mijn benen beginnen al wat 'pappig' te worden.

7:00 uur; De man met de hamer al tegen gekomen. Na even naast de fiets te hebben gestaan weer aangehaakt bij 2 mannen die meer mijn tempo fietsen (tussen de 5 en 6 km/p.uur).

9:00 uur; Wat is dit afzien zeg. Stijgings percentages van > 7% (tot 11%) zijn niet mijn ding. Ondanks dat ben ik toch al op de helft. Maar even wat eten en drinken en dan weer die fiets op.

9:30 uur; Ik heb bijna geen kracht meer in mijn benen. Ik kan mijn voeten niet eens meer uit de SPD pedalen krijgen. Stoppen doe ik door tegen de vangrail aan te leunen. Het is nu een paar honderd meter fietsen en dan weer stoppen om bij te komen, te eten en te drinken om vervolgens weer op de fiets te stappen. Lopen heb ik dan al geprobeerd, maar is ook geen optie (is niet te doen met die schoenen en na 10 mtr. voel je de kramp in je kuiten schieten). Inmiddels aangehaakt bij 2 rotterdammers, waar ik een cursus vloeken krijg. Wel prettig om te ervaren dat je niet de enige bent die het zwaar heeft en het steunt om deze 'hel' samen te kunnen doen.

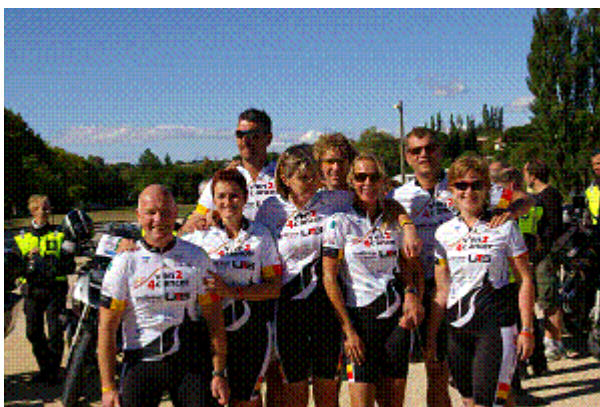
10:10 uur; Aangesloten bij 2 teamleden (Richard & Nicole) om de laatste paar kilometers samen te doorstaan. Het eind is in zicht, maar ondanks dat is er toch steeds weer een nieuwe bocht die ons zicht op het einde uitstelt. Inmiddels razen er al klimmers met behoorlijke snelheid naar beneden en worden er van allerlei kanten aanmoedigingen geschreeuwd (Alez Alez, kom op, je kunt het, nog een klein stukje (ja ja..) je bent er bijna (pff) etc.).

11:50 uur; De top is nu echt in zicht. Een laatste stop, elkaar oppeppen en dan gaan.

11:55 uur; We zijn er!!!! Ik heb het gehaald!!! Opluchting en emoties, wat een ontlasting.

4 uur en 45 minuten gedaan over 21,5 km beklimming. Effectief heb ik 3 uur 31 geklommen en de rest nodig gehad om bij te komen.
€ 1.097, = bijeen gefietst voor het kankerfonds in een rit die ik me mijn leven lang niet meer zal vergeten (sponsors nogmaals bedankt).
Dit was eens en nooit meer, maar wel een vreselijk mooie ervaring!

Groetjes, Brigitte

